

Nieuwe vlaggenmast

In aanwezigheid van een grote schare leden, talrijke officiële hoogwaardigheidsbekleders en VIP's werd op vrijdag 3 september op de terreinen van de SRNA de gerestaureerde standaard en vlaggenmast ingewijd. De restauratie van dit historisch monument werd gerealiseerd door de volharding en toegewijde inzet van de terreinverantwoordelijke in de Raad van Bestuur, de heer Albert Tafforeau en de heer André Lefever, onder de niet aflatende impuls van de Ondervoorzitter en Secretaris-Generaal William Pampel en dankzij de onmisbare historische documentatie van de archivaris en historicus Werner Huybrechts. Dit alles werd mede gefinancierd dankzij de samenwerking met enkele prive sponsors, welke hierdoor op een gedenkplaat in het clubhuis vermeld worden.

De plechtige ceremonie werd ingeleid door de voorzitter, de heer Jean-Jacques Westerlund, en verder toegesproken door schepen van Cultuur, de heer Heylen.

De vlaggenmast dateert van 1951 en was dus dringend aan een verjongingskuur toe. Door de jaren van verweer bleek het strijkmechanisme zodanig aangetast door roest, dat het onbruikbaar was geworden. Een heuse kraan moest eraan te pas komen om de mast uit de mastkoker te lichten en op schragen te leggen. Vervolgens werd deze gezandstraald en opnieuw in de verf gezet. De stagen, vlaggenlijnen, katrollen en aanspanners werden allemaal vernieuwd. Verder werd de basis van de mast in een betonnen sokkel gegoten en afgewerkt met getrommelde arduinen tegen. Om het geheel zijn cachet en prestige van welker terug te geven werd de gedenksteen van de gesneuvelde leden van de vereniging tijdens de Tweede Wereldoorlog op zijn ereplaats hersteld, geflankeerd met twee antieke scheepsankers.

Wat de vlagetiquette betreft, wordt de nationaliteitsvlag aan de gaffel gehesen. Helemaal in de top wordt de clubwimpel gehesen, op een speciale manier gemonteerd op een bamboestok derwijze dat deze door de capriolen van de wind nooit kan oprollen. Inderdaad, de mast wordt aanzien als het steven van een schip. Aan bakboord worden dan de Voorzitters- en Ondervoorzittervlaggen gehesen, op voorwaarde van aanwezigheid van hen, en de bezoekersvlag aan stuurboord.

De inwijding van de mast, waarop ook de pers was uitgenodigd, was tevens een aanleiding om de deelname van SRNA aan de Open Monumentendag van zondag 12 september aan te kondigen.

De SRNA is een van de zesendertig "monumenten" die op die dag in het Antwerpse te bezichtigen zijn.

In het clublokaal, op de eerste verdieping, is het open deur en wordt een tentoonstelling ingericht van oude documenten, schilderijen, foto's, maritiem antiek enz..

De grote blikvanger is de zilverkast van de club met daarin de bekers, schalen, medailles enz. die door de vereniging ter gelegenheid van nationale en internationale regatta in binnen- en buitenland werden behaald.

Het clublokaal, waaraan ook een bar is verbonden, is enkel toegankelijk voor leden van de SRNA en hun genodigden.

De Open Monumentendag, waarvan "water" een van de vier elementen is, is dus een ideale gelegenheid voor bezoekers om kennis te maken met een van de oudste yachting-verenigingen van het land en waarvan de geschiedenis teruggaat tot 1878.

Op 13 december van dat jaar besloten na moeizame onderhandelingen, drie Antwerpse watersportverenigingen over te gaan tot een fusie. Een van de drie was de Société Nautique Sport Anversoise, gesticht in 1876, die hoofdzakelijk de roeiers verenigde. Andere fusieleden waren de Société Nautique "Union Club", gesticht in 1861 en de Société Nationale "Regatta", gesticht in 1858, de oudste van de drie. Als nieuwe benaming werd gekozen voor Société Royale Nautique Anversoise (SRNA).

De SRNA, die terecht als "monument" kan worden bestempeld, was ook de eerste jachtclub die in 1879 aan de Schelde op Sint-Anneke een botenloods bouwde; meer bepaald op een plaats waar nu het kaarterslokaal voor gepensioneerden staat. Daar was toen ook een kreek, waar bij laagwater kleinere boten en platbodemjachten konden droogvallen. Grotere jachten gingen voor anker op de Schelde zelf. In de stad zelf had SRNA een clublokaal.

Maar bij de vijandelijkheden in 1914 brandde de botenloods op Sint-Anneke, toen "de garage" genoemd, volledig af. Eerst in 1921 werd een terrein verworven op de huidige locatie aan de Schelde, Beatrijslaan 29. Opnieuw werd er gebouwd, botenloodsen, een slibway, een vlaggenmast en een clubhuis, dat echter in 1948 door brand werd verwoest en heropgebouwd moest worden.

In de huidige botenloodsen, die tijdens de Open Monumentendag ook kunnen worden bezocht, zijn momenteel enkele merkwaardige oude gloriën in restauratie. Het betreft o.a. de Twinkle, een "8 meter internationaal" schip dat

bijna honderd jaar oud is. De houten boot, die in erbarmelijke staat verkeerde, werd volledig ontmanteld, kreeg een nieuwe kielbalk en nieuwe beplanking en wacht thans op een tweede leven. Idem wat betreft het 14 m lange houten "spitsgat" Alcion, in 1934 gebouwd in Schotland. Bij de voormalige scheepswerf Van de Voorde op Linkeroever werd het zeiljacht Ran, 11,50 m lang in staal gebouwd en nog geklonken. Ook deze boot wordt thans eveneens bij SRNA opgekalefaterd.

Wie op de Open Monumentendag het clublokaal en de loodsen van de club bezoekt, kan er Albert Tafforeau ontmoeten. Hij is bestuurslid, tevens terreinbeheerder van SRNA en oud-zeeman en kan boeiend vertellen over zijn club, de restauraties van oude jachten, het pavoiseren aan de clubmast en hij kent allerlei anekdotes uit het rijke Antwerpse yachting-verleden. Aan de club is ook een zeilschool verbonden die op het Galgenweel actief is. De club telt een tweehonderdtal leden.

SRNA is zondag 12 september voor het publiek doorlopend geopend van 10.00 tot 18.00 uur.

www.srna.be